

γραφείο

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Ο συλλέκτης Δάκης Ιωάννου προσκάλεσε την interior architect designer Ελένα Κάρουλα να καταθέσει τη διακοσμητική της πρόταση στα γραφεία της κατασκευαστικής J&P-Αβαξ και εκείνη έκανε το έργο της εταιρείας τέχνη. ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗ. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ

Η είσοδος του κτιρίου
εξωτερικά παίζει
με τις καθαρές
αρχιτεκτονικές
γραμμές. Αριστερά,
μια επιτοίχια
φωτογραφία
του Σταύρου Βογιατζή¹
στα γραφεία του 3ου
ορόφου, μας εισάγει
στην ταυτότητα
της J&P-Αβαξ

Τα αυτοκίνητα στη λεωφόρο Κηφισιάς, φωτογραφικό έργο του Νίκου Δαυτίδη, τρέχουν παράλληλα με τους κόκκινους καναπέδες, ενώ τα φωτεινά ανοίγματα παιχνίδι με τις γραμμές των υπό κατασκευή έργων

Επιτοίχια φωτογραφία του Νίκου Δανιηλίδη από το έργο στην Αττική οδό [κόμβος αεροδρομίου]. Η Ελένα Κάρουλα κατάφερε να ζεστάνει τον χώρο της J&P-Αβαξ χωρίς να προδώσει τις λίτες, αρχιτεκτονικές του γραμμές

Στα γραφεία της J&P-Αβαξ επικρατεί η ίδια χαμηλόφωνη διάθεση που χαρακτηρίζει την επίσκεψη σε ένα μουσείο ή μια γκαλερί. Στον 3ο όροφο, στα γραφεία των στελεχών, υποδέχεται τον επισκέπτη μια τεράστια ασπρόμαυρη φωτογραφία από την κατασκευή του γηπέδου Καραϊσκάκη με παρατεταγμένα μπροστά τα κίτρινα κράνη με το λογότυπο της εταιρείας. Το εύγλωττο σκηνικό, που μεταφράζει με μια μόνο ματιά την ταυτόπτη της διάσημης κατασκευαστικής, αναλαμβάνει μέσα από μια κυκλική πορεία στους διαδρόμους να σε μυήσει στα έργα και στις ημέρες της J&P-Αβαξ.

Επιτοίχια σκηνικά από το Ρίο-Αντίρριο, τον ανισόπεδο κόμβο της λεωφόρου Κηφισιάς, την Εγνατία αλλά και τα εξωτερικά του ίδιου του κτιρίου που ανέλαβε το αρχιτεκτονικό γραφείο Κυριακίδη, όλα φωτογραφημένα από τον Νίκο Δανιηλίδη, τον Σταύρο Βογιατζή και τον Γιώργο Κορδάκη.

Διπλή πορεία για τον επισκέπτη, ανάμεσα στην καλλιτεχνική ομορφιά ενός εργατείου και μια εικαστική διαδρομή σε ένα σύνολο που δεν χρησιμοποιεί την τέχνη, αλλά μετουσιώνεται σε αυτή. Οταν ο Δάκης Ιωάννου ανέθεσε στην Ελένα Κάρουλα να «ζεστάνει τους χώρους των γραφείων δίνοντας ταυτόχρονα το στίγμα της κατασκευαστικής εταιρείας», της ζήτησε να μη χρησιμοποιήσει έργα καλλιτεχνών.

Για τον παγκόσμιο μαϊκήνα που επενδύει στο ριζοσπαστικό και στο πρωτότυπο, φαντάζομαι ότι κάτι τέτοιο θα πκούσε προφανές. Η Ελένα κατάφερε να μεταφέρει το μήνυμα του εταιρικού χώρου δίνοντάς του ταυτόπτη και παράλληλα συμπληρώνοντας το έργο του αρχιτέκτονος. «Οι χώροι οφείλουν να δίνουν ένα παραμύθι σε αυτόν που τους κατοικεί. Ένα παραμύθι όμορφο και λειτουργικό» λέει η Κύπρια σχεδιάστρια, η οποία παρά την επιτυχημένη καριέρα και την καταξίωση μέσα από γνωστά έργα παραμένει πιστή στο εφιβικό της όραμα: Να δίνει ζωή στα κτίρια.

«Η ελληνική κοινωνία», παραπονιέται η ίδια, «δεν έχει ακόμη κατανοήσει τη δουλειά του αρχιτέκτονος εσωτερικών χώρων. Πρέπει να ξεκινήσεις τη δουλειά σου από την αρχή, μαζί με τον αρχιτέκτονα, προκειμένου να συμπορευτείς σε ένα κοινό αποτέλεσμα, μια ολότητα που θα υπηρετήσει το ονόμα του πελάτη: έναν χώρο όπου πάντα δεν θα είναι απλώς ένα κάδρο επάνω από τον καναπέ, αλλά μια βιωματική εμπειρία της κάθε στιγμής». ☐